

Η Τουρκία μετά το Δημοψήφισμα

“Η μαρξιστική παράδοση μάς βοηθάει να βγούμε από τη θύελλα”

Συνέντευξη με την Μελτέμ Οράλ στέλεχος του DSIP (Επαναστατικού Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος).

του Στέλιου Μιχαηλίδη

Αναδημοσίευση από την Εργατική Αλληλεγγύη

Ποιά είναι η κατάσταση στην Τουρκία μετά το δημοψήφισμα;

Οι εθνικιστικές κι αυταρχικές πολιτικές της συμμαχίας AKP – MHP συνεχίζονται μετά το δημοψήφισμα. Το σκεπτικό αυτής της συμμαχίας είναι η αντίδραση του Τουρκικού κράτους ενάντια στις κατακτήσεις των Κούρδων στη Συρία, που πλέον έχει γίνει διεθνές ζήτημα. Το Τουρκικό κράτος εντατικοποιεί τη φιλοπολεμική του πολιτική για να αποκλείσει την πιθανότητα της συγκρότησης Κουρδικού κράτους στα νοτιοανατολικά σύνορα, νομιμοποιημένου από τις ιμπεριαλιστικές χώρες όπως οι ΗΠΑ και η Ρωσία. Αυτή η κατάσταση βοηθάει τη συνέχιση των εθνικιστικών και αυταρχικών πολιτικών στην Τουρκία. Όσο η ένταση στη Συρία συνεχίζεται, θα συνεχίζονται κι αυτές οι πολιτικές.

Αλλά το δημοψήφισμα έδειξε ότι τα πράγματα δεν ήταν εύκολα για την κυβέρνηση του AKP. Άλλωστε, σε μια τελείως άδικη εκλογική διαδικασία με πάρα πολλές παρατυπίες, το AKP κέρδισε με μόλις ένα ελάχιστο προβάδισμα. Σε καμία περίπτωση δεν αποτελεί νίκη για το AKP. Μια βδομάδα πριν το δημοψήφισμα, ο ίδιος ο Ερντογάν περίμενε το ΝΑΙ να συγκεντρώσει πάνω από το 60% των ψήφων. Τελικά ένας στους δύο ψήφισε ΟΧΙ. Τα μεγάλα αστικά κέντρα, συμπεριλαμβανομένων πόλεων όπως η Ιστανμπούλ και η Άγκυρα, που έχουν ταυτιστεί με τον Ερντογάν από το 1994, ψήφισαν τελικά ΟΧΙ. Αυτό το αποτέλεσμα θα βαθύνει τις αντιφάσεις τόσο μέσα στο κυβερνών κόμμα και την κυβέρνηση, όσο και το σύμμαχό της, το φασιστικό MHP. Το AKP από τη μια χρειάζεται τη συμμαχία με το MHP, αλλά από την άλλη τα πολιτικά αποτελέσματα αυτής της συμμαχίας είναι εύθραυστα και προετοιμάζουν το τέλος της.

Πες μας λίγα πράγματα για την καμπάνια του ΟΧΙ και τα ζητήματα που άνοιξαν.

Το ποσοστό του ΟΧΙ έχει τεράστια σημασία μετά από μια τόσο άνιση προεκλογική περίοδο. Όμως η πλευρά του ΟΧΙ είναι πολιτικά πολύ ετερογενής. Δεν είναι ίδιο το δικό μας ΟΧΙ με το ΟΧΙ της αντιπολίτευσης μέσα στο φασιστικό κόμμα, το MHP, αυτών που είναι εχθρικοί απέναντι στους Σύρους μετανάστες, όπως είναι και πολλοί από την ηγεσία του CHP, του Ρεπουμπλικανικού Λαϊκού Κόμματος. Αυτοί ακολουθούν την ίδια πολιτική και αποτελούν κομμάτι του ίδιου “εθνικιστικού συνασπισμού” με το AKP, όσον αφορά τον πόλεμο στη Συρία και το Κουρδικό ζήτημα.

Η κυβέρνηση στοχεύει να καταργήσει την αποζημίωση απόλυσης, που είναι μια από τις πιο σημαντικές ρυθμίσεις εργασιακής ασφάλειας για την εργατική τάξη. Και στοχεύει να αλλάξει το νόμο που εξασφαλίζει την εργασία στο δημόσιο τομέα. Η επίθεση στα δικαιώματα της εργατικής τάξης εξαπολύεται σε όλους τους εργάτες είτε ψήφισαν ΝΑΙ είτε ψήφισαν ΟΧΙ. Η επίθεση είναι εναντίον όλων μας. Για αυτό χρειάζεται να χτίσουμε την κοινή πάλη των εργατών – είτε ψήφισαν ΟΧΙ, είτε ψήφισαν ΝΑΙ – ενάντια στις επιθέσεις της κυβέρνησης.

Σε ποίο επίπεδο είναι η μάχη που δίνετε στην Τουρκία σε σχέση με το προσφυγικό;

Δυστυχώς ο αντιρατσιστικός αγώνας στην Τουρκία είναι πολύ αδύναμος. Δεν μπορούμε να μιλήσουμε για την ύπαρξη ενός αντιρατσιστικού κινήματος. Αλλά είναι ξεκάθαρο ότι πρέπει να αποτελέσει προτεραιότητα για την αριστερά. Οι πολεμικές πολιτικές των δύο τελευταίων χρόνων και το κράτος έκτακτης ανάγκης που έχει επιβληθεί από την περασμένη χρονιά έχουν βαθύνει τις ρατσιστικές συμπεριφορές ενάντια στους Σύριους μετανάστες. Κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου πριν το δημοψήφισμα, ένα από τα βασικά ζητήματα στην ατζέντα των εθνικιστών που ψήφισαν ΟΧΙ, ήταν η στοχοποίηση των Σύριων.

Ο ρατσισμός έχει ανέβει τόσο από τη μεριά της κυβέρνησης όσο κι από την αντιπολίτευση. Τους τελευταίους μήνες εκατοντάδες επιθέσεις έχουν σημειωθεί σε γειτονιές Σύριων στην Σμύρνη. Περίπου 500 Σύριοι αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τις γειτονιές τους. Οι σκηνές των προσφύγων στα Άδανα κάηκαν, τα μαγαζιά των Σύριων στην Ούρφα δέχτηκαν επιθέσεις με πέτρες και ρόπαλα. Οι Σύριοι είναι το πιο ανυπεράσπιστο κομμάτι της κοινωνίας. Οπότε γίνονται εύκολος στόχος. Η οργάνωση του αντιρατσιστικού κινήματος στην Τουρκία είναι σημαντική τόσο για να σταματήσουμε τον αναδυόμενο κίνδυνο, όσο και για να τσακίσουμε τον “εθνικιστικό συνασπισμό” που τροφοδοτεί τις φιλοπολεμικές πολιτικές.

Ως Επαναστατικό Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα πρώτος στόχος μετά το δημοψήφισμα είναι να οργανώσουμε όσο πλατύτερα γίνεται τον αγώνα ενάντια στο ρατσισμό. Πρέπει να χτυπήσουμε το ρατσισμό και τον εθνικισμό προκειμένου να σταματήσουμε την ηγεμονία που έχει το ΑΚΡ.

Ο ρατσισμός είναι απειλή σε παγκόσμιο επίπεδο. Ζούμε σε έναν κόσμο όπου ο εθνικισμός κι ο ρατσισμός ανεβαίνουν και γι’ αυτό η δουλειά μας δεν είναι εύκολη. Αλλά απέναντι σε αυτή την παγκόσμια αναδυόμενη απειλή υπάρχει ένα αντιρατσιστικό κίνημα που στέκεται στο πλευρό των προσφύγων. Το αντιρατσιστικό κίνημα που βλέπουμε να αναπτύσσεται από τις ΗΠΑ μέχρι τη Γαλλία κι από την Ελλάδα μέχρι τη Βρετανία, μας δυναμώνει στο να παλέψουμε το ρατσισμό και να χτίσουμε το κίνημα και μέσα στην Τουρκία.

Θα είσαι ομιλήτρια στο Μαρξισμό της Αθήνας. Αντίστοιχο φεστιβάλ οργανώνετε και στην Τουρκία. Ποιά νομίζεις είναι η σημασία τέτοιων φεστιβάλ και στις δυο πλευρές του Αιγαίου;

Βρισκόμαστε σε ένα κρίσιμο σημείο για ολόκληρο τον κόσμο. Η στρατιωτική και διπλωματική ένταση κλιμακώνεται ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά μπλοκ, ο αγώνας για ηγεμονία έχει οδηγήσει σε αστάθεια κι αβεβαιότητα το ίδιο το ιμπεριαλιστικό σύστημα. Σε μια τέτοια περίοδο ο ρόλος που έχουν να παίξουν φεστιβάλ όπως ο Μαρξισμός, είναι πολύ σημαντικός.

Καταρχήν έχουμε να συζητήσουμε για την υπάρχουσα κατάσταση. Πρέπει να εξηγήσουμε γιατί οι δεξιές, αυταρχικές, λαϊκίστικες πολιτικές έχουν ανέβει διεθνώς, τί συμβαίνει στη Συρία και την Κορέα, ποιά είναι η κατάσταση σχετικά με την παγκόσμια καπιταλιστική κρίση κλπ.

Αναμφίβολα η παράδοση του Επαναστατικού Μαρξισμού είναι ένας πολύ χρήσιμος οδηγός για να κατανοήσεις τον κόσμο σήμερα. Ταυτόχρονα όμως, το φεστιβάλ Μαρξισμός είναι σημαντικό όχι μόνο για ανάλυση και συζήτηση αλλά και για την οργάνωση του αγώνα.

Η ανασφάλεια και η αστάθεια σπρώχνουν τις μάζες στην απαισιοδοξία και την κατάρρευση, παρά στην προοπτική του αγώνα. Είναι πολύ εύκολο να χαθείς σε μια τέτοια θυελλώδη πολιτική περίοδο. Η μαρξιστική παράδοση μας βοηθάει να κατανοήσουμε τα κύρια σημεία της συγκεκριμένης συγκυρίας και τα όσα συμβαίνουν “πίσω από τη βιτρίνα”. Ο μόνος δρόμος για να βγεις από τη θύελλα είναι η ανάπτυξη αυτής της παράδοσης. Το χτίσιμο της διεθνιστικής αλληλεγγύης, της αλληλεγγύης μεταξύ ελλήνων και τούρκων εργατών κι επαναστατών, είναι σήμερα πιο σημαντική. Και ο Μαρξισμός της

Αθήνας είναι η καλύτερη ευκαιρία για να το κάνουμε αυτό.

Η Μελτέμ Οράλ είναι αγωνίστρια του Επαναστατικού Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος (DSIP), της αδελφής οργάνωσης του ΣΕΚ στην Τουρκία.

Με αφορμή την παρουσία της στο Μαρξισμό 2017 στην Αθήνα, μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγύη για την κατάσταση που διαμορφώνεται στην Τουρκία μετά το δημοψήφισμα, τη μάχη ενάντια στο ρατσισμό και τη σημασία των επαναστατικών ιδεών. Η Μελτέμ μίλησε στο Στέλιο Μιχαηλίδη.

Η Μελτέμ Οράλ θα είναι ομιλήτρια στις συζητήσεις “Τουρκία – Κύπρος – Ελλάδα: διεθνιστική αλληλεγγύη των εργατών” και “Ένας κόσμος σε κρίση”, που θα πραγματοποιηθούν την Κυριακή 21/5 στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Μαρξισμός 2017 στην ΑΣΟΕΕ.

[Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Εργατική Δημοκρατία \(Τεύχος 154\), Δεκαετία 2010-2019, Λευκωσία \(νότια\), 2017](#)

From:

<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο

Cyprus Movements Archive

Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

<https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:ergatikidimokratia:no154:tourkia>

Last update: **2023/01/07 20:16**

